

дахъ много хора отъ селата, които прѣспивахъ въ града, и вързвахъ конетѣ си въ този яхъръ, и тъй умножавахъ тропанieto. Азъ прибързахъ да прикажъ моѣтъ исторіѣ. Много чловѣци дойдохъ да слушать тропота, който, отъ минутѣтъ когато ся дозна причината, не ся чюваше вече такъвъ, какъвто бѣше, защото ся распознаваше най-добръ че бѣше конски тропотъ възъ земѣтъ. Тѣзи, които ся бoеахъ и които бѣхъ обезчестили тази кѣщъ, ся много посрамахъ. Азъ прѣживѣхъ въ неѣ само єдинъ мѣсець, защото дойдохъ мнозина да ѣ земать подъ кирѣѣ, и господарѣтъ ѣ остана только благодаренъ отъ моето дързновение, щото єдва можехъ да го склонѣ да му платѣ кирѣѣтъ.

СОФІЯ.

Е, добръ, драга пріятелко, ако вый не бѣхте были паметни, та да влѣзнете въ тази кѣщъ, тя щеше да си остане за секога извѣстна, че бабичката правеше този тропотъ.

УЧИТЕЛКА.

Несжмѣнно щеше да остане при непаметныѣ хора тази безумность да вѣрвать, че Богъ є дозволилъ на бабичкѣтъ да доходи отъ онзи свѣтъ само да си брой паричкѣтъ. Продължете, Елено.

ЕЛЕНА.

Подиръ сичкѣтъ тѣзи приключенія, Давидъ ся прѣпозна за царъ отъ Јудовото племе, отъ което той произхождаше. Авениръ, єдинъ отъ Сауловѣтъ военначалници, направи да ся прѣпознає отъ другѣтъ племена за царъ єдинъ отъ сыноветѣ на този князь